

عنوان مقاله:

بررسی اثر مزیت نسبی بر ارزش افزوده کارگاه های صنعتی استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پژوهشهای نوین حسابداری و مدیریت در هزاره سوم (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدرضا اکبری - دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، کرمان

ثریا یوسف زهی - کارشناس ارشد علوم اقتصادی، زاهدان

خلاصه مقاله:

بر اساس تیوری های مزیت نسبی یک از عوامل موثر بر رشد و توسعه بخش های اقتصادی دارا بودن مزیت نسبی در بخشهای مختلف اقتصاد می باشد. بر این اساس این مطالعه به بررسی و آزمون این فرضیه که آیا مزیت نسبی در بخش صنعت استان سیستان و بلوچستان باعث رشد ارزش افزوده بخش صنعت در این استان می شود، پرداخته است. برای بررسی اثر مزیت نسبی بر ارزش افزوده کارگاه های صنعتی استان که دارای ده نفر کارکن و بیشتر هستند، از روش اقتصادسنجی پانل دیتا استفاده شده است. برای این کار میزان ارزش افزوده بخش های صنعتی استان تابعی از سه عامل نیروی کار، سرمایه و مزیت نسبی صنایع در نظر گرفته شده است. از آنجایی که برخی از زیربخش های صنعتی استان دارای ارزش افزوده، سرمایه گذاری و نیروی کار صفر داشتند، همه بخش های صنعتی استان در 8 بخش تجمیع شدند. دوره زمانی این مطالعه نیز سال های 1389-1392 می باشد. اطلاعات و آمار مورد نیاز در این مطالعه از سالنامه آماری استان تهیه شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان داده است که هر سه متغیر نیروی کار، سرمایه و مزیت نسبی صنایع اثر مثبت و معناداری بر ارزش افزوده بخش های صنعتی استان دارا می باشد. ضریب شاخص مزیت نسبی با 0/6 واحد بیشترین اثرگذاری را بر ارزش افزوده صنایع استان داشته است.

کلمات کلیدی:

مزیت نسبی، کارگاه های صنعتی، ارزش افزوده، پانل دیتا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/773574>

